

ΨΑΛΜΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΚΑΘΙΣΜΑ Α'. ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ
ΨΑΛΜΟΣ Α'. (1).

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ
καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ
νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορῥύσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει,
οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. (2).

Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

ΨΑΛΜΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΚΑΘΙΣΜΑ Α'. ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ.
ΨΑΛΜΟΣ Α'. (1).

Εἶναι μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, δέν πορεύθηκε
σύμφωνα μέ τίς θελήσεις τῶν ἀσεβῶν, καὶ δέν στάθηκε στό
δρόμο τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ δέν κάθισε σέ τόπο, ὅπου συνα-
θροίζονται ἄνθρωποι πού εἶναι διεφθαρμένοι καὶ διαφθεί-
ρουν.

Ἀλλά ἀντίθετα τό θέλημά του συμφωνεῖ μέ τό νόμο τοῦ
Κυρίου, καὶ μελετᾷ τό νόμο του μέρα καὶ νύχτα.

Καί θά εἶναι ὅπως τό δένδρο τό φυτευμένο δίπλα στά
τρεχούμενα νερά, τό ὁποῖο θά ἀποδώσει τόν καρπό του στόν
κατάλληλο καιρό, καὶ τό φύλλο του δέν θά πέσει· Καί ὅλα
ὅσα κάνει θά κατευοδωθοῦν.

Δέν θά συμβεῖ το ἴδιο μέ τούς ἀσεβεῖς, ὄχι, ἀλλά θά εἶναι
ὅπως τό χνοῦδι τό ὁποῖο ξεφανίζει ὁ ἄνεμος ἀπό τό πρόσω-
πο τῆς γῆς.

Γί' αὐτό δέν θά μπορέσουν νά σταθοῦν ὄρθιοι οἱ ἀσεβεῖς
κατά τήν κρίση τοῦ Θεοῦ, οὔτε οἱ ἀμαρτωλοὶ θά τολμήσουν
νά βρεθοῦν στή σύναξη τῶν Δικαίων·

Γιατί ὁ Θεός ἀναγνωρίζει καὶ ἐπιδοκιμάζει τά ἔργα τῶν
Δικαίων, ἐνῶ τά ἔργα τῶν ἀσεβῶν θά καταστραφοῦν καὶ θά
χαθοῦν.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. (2).

Γιατί ἀφηνίασαν ὅπως τά ἀχαλίνωτα ἄλογα τά
εἰδωλολατρικά ἔθνη, καὶ γιατί οἱ λαοὶ αὐτοὶ ἔκαναν μάταια
σχέδια;

Παρέστησαν οί βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπε πρὸς με· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντριψεῖς αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Παραστάθηκαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συγκεντρώθηκαν ἀπὸ συμφώνου στὸν ἴδιο τόπο κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἐναντίον ἐκείνου (τοῦ Μεσσία), τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔχρισε Προφήτη, Ἰερέα καὶ Βασιλιά.

(Εἶπαν μεταξύ τους)· ἄς συντριψοῦμε τὰ δεσμά τους καὶ ἄς ἀποτινάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὸ ζυγὸ τους (τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Χριστοῦ του).

Ἀλλὰ αὐτὸς πού κατοικεῖ στοὺς οὐρανοὺς θὰ τοὺς περιγελάσει καὶ ὁ Κύριος θὰ τοὺς ἐξευτελίσει.

Τότε θὰ μιλήσει σ' αὐτούς μέ τὴν ὀργή του, καὶ μέ τὸ θυμὸ του θὰ τοὺς συνταράξει.

Ἐγὼ ὅμως (ὁ Χριστὸς του) ἐγκαταστάθηκα ἀπ' αὐτόν ὡς Βασιλιάς στὴ Σιών ἐπάνω στό ἅγιο ὄρος του, γιὰ νὰ διαλαλῶ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κύριος εἶπε σ' ἐμένα· Ἐσύ εἶσαι Υἱός μου, ἐγὼ σ' ἐγέννησα προαιώνια ἀπὸ τὴν οὐσία μου, καὶ σήμερα σέ ἀναστήνω ἀπὸ τὸν τάφο.

Ζήτησε ἐλεύθερα ἀπὸ μένα καὶ θὰ σοῦ δώσω τὰ ἔθνη ὡς κληρονομιά σου, καὶ θὰ θέσω κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Θὰ τοὺς κυβερνήσεις μέ σιδερένια ῥάβδο, θὰ συντριψεῖς τοὺς ἀνυπότακτους ὡς σκεύη κεραμοποιοῦ.

Καὶ τώρα, βασιλεῖς, συνεισθεῖτε, παιδαγωγηθεῖτε, ἐσεῖς πού κυβερνᾶτε καὶ δικάζετε τοὺς λαούς.

Υπηρετῆστε τὸν Κύριο μέ φόβο, γιὰ νὰ αισθανθεῖτε ἀγαλλίαση, μέ τρόμο, μήπως τὸν παροργίσετε μέ κάποια ἄμαρτία.

Ἀρπάξτε ἐγκαίρως καὶ ἐγκολπωθεῖτε τὴν παιδαγωγία αὐτή, μήπως γιὰ τὴν ἀμέλειά σας ὀργισθεῖ ὁ Κύριος καὶ

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ
ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ
ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα).

Ἐγὼ δέ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι
Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα (γ').

Δόξα σοι ὁ Θεός (γ').

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.
Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς

χαθεῖτε ἀπὸ τὸν ἴσιο δρόμο·

Ὅταν ἐντὸς ὀλίγου πυρωθεῖ πολλαπλάσια ὁ θυμὸς του,
τρισευτυχισμένοι θὰ εἶναι, ὅσοι θὰ ἔχουν στηρίξει τὴν πε-
ποιθήσή τους σ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3).

Κύριε, γιατί πολλαπλασιάσθηκαν τόσο πολύ αὐτοὶ πού
μέ καταθλίβουν; Πολλοὶ ἔχουν ξεσηκωθεῖ ἐναντίον μου·
πολλοὶ ἐπιβουλεύονται τῇ ζωῇ μου καὶ λένε· Δέν ὑπάρχει
πλέον σωτηρία γι' αὐτόν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ του.

Ἐσὺ ὅμως, Κύριε, εἶσαι προστάτης μου, εἶσαι ἡ δόξα μου
πού θὰ ὑψώσεις πάλι τὸ κεφάλι μου.

Μέ τῇ φωνῇ μου φώναξα πολλές φορές στὸν Κύριο κατὰ
τὸ παρελθόν, καὶ μέ ἄκουσε ἀπὸ τὸ ἅγιο ὄρος του.

Γι' αὐτὸ τώρα ἐγὼ κοιμήθηκα, ξάπλωσα σὲ ἤρεμο καὶ
ἀναπαυτικό ὕπνο. Σηκώθηκα αισιόδοξος, διότι ὁ Κύριος θὰ
μέ προστατέψει.

Δέν θὰ φοβηθῶ ἀπὸ μυριάδες λαοῦ, πού μοῦ ἐπιτίθενται
ἐνωμένοι ἀπὸ παντοῦ.

Σήκω, Κύριε, σῶσε με, Θεέ μου, γιατί εἶμαι βέβαιος, ὅτι
Ἐσὺ ἔχεις ἤδη συντρίψει, ὅλους ὅσοι μέ ἐχθρεύονται χωρὶς
λόγο καὶ αἰτία· Συνέτριψες τὰ δόντια τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἀπὸ σένα λοιπὸν τὸν Κύριο θὰ προέλθει ἡ σωτηρία μου,
καὶ θὰ σταλεῖ ἡ εὐλογία σου στὸν λαό σου.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα (γ').

Δόξα σοι ὁ Θεός (γ').

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. (4).

Ὅσες φορές σὲ ἐπικαλέσθηκα, μέ ἄκουσες, Θεέ μου, Ἐσὺ
πού ἀποδίδεις τὸ δίκαιό μου· σὲ θλίψεις μοῦ ἔδωσες ἄνεση.
Καὶ τώρα σπλαχνίσου με καὶ εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου.

μου.

Υιοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κερραγῆναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίσεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδώκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. (5).

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κρραυγῆς μου·

Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε·

Ἄνθρωποι πού μέ μισεῖτε, ἕως πότε θά ἔχετε σκληρὴ καρδιά; Γιατί ἀγαπᾶτε νά διαδίδετε μάταιες κατηγορίες καὶ ἐπιζητεῖτε νά βρεῖτε νέα ψέματα ἐναντίον μου;

Μάθετε ὅμως ὅτι κατὰ τό παρελθόν μέ θαυμαστό τρόπο μέ προστάτεψε ὁ Θεός, ἐμένα τόν ἀφοσιωμένο σ' αὐτόν· ὁ Κύριος θά μέ εἰσακούσει πάλι, ὅταν θά φωνάζω σ' αὐτόν.

Ἔσεῖς οἱ ἐχθροὶ μου ἄς ὀργίσεσθε ἐντίον μου, ἀλλὰ μὴν ἀμαρτάνετε κατὰ τοῦ Κυρίου· ὅσα κακὰ μελετᾶτε ἐναντίον μου μόνοι σας κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου σας, ἀναθεωρήστε τα, συντριβεῖτε γι' αὐτὰ καὶ μετανοήστε.

Προσφέρετε στόν Κύριο θυσία· πού συνοδεύεται ἀπὸ ἔργα ἀρετῆς, καὶ στηρίξετε πλέον τίς ἐλπίδες σας στόν Κύριο.

Πολλοὶ ἀπὸ σαῶς λένε· ποιὸς θά μᾶς δείξει καὶ θά μᾶς δώσει τὰ ἀγαθὰ;

Σ' ἐμᾶς ὅμως, Κύριε, ἔλαμψε τό φῶς τοῦ προσώπου σου.

Ἐδώσες Ἐσύ εὐφροσύνη στήν καρδιάμου, (τὴν ὁποία δέν γνωρίζουν, οἱ ἀμαρτωλοὶ)· μολονότι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρπούς τῆς γῆς, σιτάρι, κρασί καὶ λάδι.

Μέ εἰρήνη θά κοιμηθῶ καὶ θά χορτάσω τόν ὕπνο μου, διότι Ἐσύ Κύριε, ἂν καὶ εἶμαι μόνος, μέ προστατεύεις, καὶ μέ κάνεις νά ζῶ γεμάτος ἐλπίδα σ' ἐσένα.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. (5).

Κύριε, δέξου τὰ λόγια μου στήν ἀκοή σου, κατανόησε τὴν κρραυγὴ μου.

Πρόσεξε τὴ φωνὴ τῆς δεήσεώς μου, Ἐσύ ὁ Βασιλιάς καὶ ὁ Θεός μου· διότι σ' ἐσένα θά προσευχηθῶ, Κύριε.

Τὸ πρωῖ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωῖ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ·

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδιά αὐτῶν ματαία·

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Κρίνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἕξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Τὰ ξημερώματα θά εἰσακούσεις τὴ φωνή μου. Τὸ πρωῖ θά παρουσιασθῶ μπροστά σου καὶ θά μέ δεῖς μέ εὐμένεια· Διότι Ἐσὺ εἶσαι Θεός, πού δέν θέλεις τὴν ἀνομία.

Δέν θά κατοικήσει κοντά σου ἄνθρωπος πού σκέπτεται πονηρά, οὔτε θά παραμείνουν παράνομοι μπροστά στά μάτια σου.

Μίσησες ὅλους πού ἐργάζονται τὴν ἀνομία, θά ἐξολοθρεύσεις ὅλους πού ψεύδονται συστηματικά.

Τὸν ἄνθρωπο τὸ φονιά καὶ τὸν δόλιο τὸν σιχαίνεται ὁ Κύριος.

Ἐγὼ ὅμως στηριζόμενος στό πλήθος τοῦ ἐλέους σου, θά μπῶ στόν οἶκό σου, θά προσκυνήσω μέ σεβασμό στό ναό σου τόν ἅγιο.

Κύριε, ὀδήγησέ με μέ τὴ δικαιοσύνη σου εἰς πείσμα τῶν ἐχθρῶν μου, κάνε εὐθύ τὸ δρόμο μου μπροστά σου.

Διότι στό στόμα τῶν ἀνόμων δέν ὑπάρχει ἀλήθεια, ἡ καρδιά τους πάντοτε σκέπτεται τὰ μάταια

Ὡς τάφος ἀνοιχτός εἶναι ὁ λάρυγγάς τους, μέ τίς γλώσσες τους κατασκευάζουν δόλους. Κρίνε τους, Θεέ μου.

Ἄς πέσουν στό κενό (ἂς ἀποτύχουν) τὰ πονηρά σχέδιά τους. Διῶξε τους μακριά σύμφωνα μέ τό μέγεθος τῶν ἀσεβειῶν τους, διότι σέ πίκραναν πολύ, Κύριε.

Καί θά εὐφρανθοῦν ὅλοι οἱ ὁποῖο ἐλπίζουν σ' ἐσένα· θά ἀγάλλονται αἰώνια, καὶ θά κατασκηνώσεις ἀνάμεσά τους, καὶ θά καυχῶνται ἐξ αἰτίας σου, ὅλοι πού ἀγαποῦν καὶ σέβονται τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΣΤ'. (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου,
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων
σου· ἐν δὲ τῷ Ἄϊδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου·

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα
πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα (γ').

Δόξα σοι ὁ Θεός (γ').

Διότι Ἐσὺ θά εὐλογήσεις τὸν δίκαιο. Θά μᾶς στεφανώ-
σεις μέ τῇ χάρη σου ὡς ὄπλο.

ΨΑΛΜΟΣ ΣΤ'. (6).

Κύριε, μὴ μέ ἐλέγξεις αὐστηρά (ὡς ἀμετανόητο) μέ τό
θυμό σου, οὔτε νά μέ τιμωρήσεις σκληρά μέ τὴν ὀργή σου.

Ἐλέησέ με, Κύριε, διότι εἶμαι ἐξασθενημένος· θεράπευσέ
με, Κύριε, διότι ταράχθηκαν τὰ κόκκαλά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
εἶναι πολὺ ταραγμένη· κι Ἐσὺ, Κύριε, μέχρι πότε θά
ἀδιαφορεῖς γιὰ μένα;

Ἐλα κοντά μου, Κύριε, λύτρωσε τὴν ψυχὴ μου· Σῶσε με
γιὰ χάρη τῆς εὐσπλαχνίας σου.

Διότι μετὰ τό θάνατο δέν μπορεῖ κάποιος, νά σέ θυμᾶται,
(ὅπως τώρα)· Καί στὸν ἄδη ποιός θά σέ δοξολογεῖ;

Κουράσθηκα ἀπὸ τό στεναγμό μου, κάθε νύχτα βρέχω τό
κρεβάτι μου, μέ τὰ δάκρυσά μου βρέχω τό στρώμα μου.

Πόνεσαν τὰ μάτια μου (γιατί κλαίω διαρκῶς) ἐξ αἰτίας
τοῦ θυμοῦ σου· Γέρασα ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ εἶμαι περιφρονη-
μένος μπροστά στά μάτια τῶν ἐχθρῶν μου.

Φύγετε μακριά ἀπό ἐμένα, ὅλοι ὅσοι ἐργάζεσθε τὴν
ἀνομίαν, διότι ἄκουσε ὁ Κύριος τὴ φωνὴ τοῦ θρήνου μου.

Ἄκουσε ὁ Κύριος τὴ δέησή μου· Ὁ Κύριος δέχθηκε τὴν
προσευχὴ μου.

Ἄς ντροπιασθοῦν, καὶ ἄς ταραχθοῦν ὅλοι οἱ ἐχθροί μου·
ἄς τραποῦν σέ φυγῇ, καὶ ἄς καταντροπιασθοῦν πολὺ, καὶ
τώρα ἀμέσως.

Δόξα... Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα (γ').

Δόξα σοι ὁ Θεός (γ').

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. (7).

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με·

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σφάζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου·

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω·

Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. (7).

Κύριε Θεέ μου, σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου· Σῶσε με ἀπὸ ὅλους οἱ ὅποιοι μέ καταδιώκουν καὶ λύτρωσέ με·

Γιὰ νὰ μὴν ἀρπάξει (ὁ Ἀβεσσαλώμ) ὅπως τὸ λιοντάρι τὴ ζωὴ μου, χωρὶς νὰ ὑπάρχει κάποιος πού νὰ μέ λυτρώσει οὔτε νὰ μέ σώσει.

Κύριε Θεέ μου, ἐάν ἔκανα αὐτό τό κακό, γιὰ τό ὅποιο μέ καταδιώκουν, ἐάν κάποια ἀδικία ἔγινε ἀπὸ τὰ χέρια μου σέ βάρος τους·

Ἐάν ἀνταπέδωσα κάτι κακό, σ' αὐτούς πού μέ καταδιώκουν, ἄς πέσω νικημένος ἀπὸ τούς ἐχθρούς μου, ἔρημος καὶ γυμνός ἀπὸ κάθε συμπαράσταση·

Ἄς καταδιώξει ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴ μου, καὶ ἄς κυριεύσει καὶ ἄς καταπατήσῃ στή γῆ τὴ ζωὴ μου, καὶ ἄς καλύψῃ τὴ δόξα μου μέσα στή γῆ.

Σήκω, Κύριε, μέ τὴν ὀργῇ σου, δεῖξε τό ὕψος τῆς δυνάμεώς σου στὰ πέρατα τῶν ἐχθρῶν σου. Κύριε Θεέ μου, σήκω γιὰ νὰ μέ προσυατέψεις σύμφωνα μέ τό νόμο, τόν ὅποιον ἔχεις διατάξει, νὰ τιμωροῦνται δηλαδή οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ νὰ ἀμείβονται οἱ καλοί.

Καὶ τότε θά σέ περικυκλώσει πλῆθος λαῶν· καὶ γι' αὐτὴ τὴ συγκέντρωση ἀνέβα στό ὕψος τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀγαθότητάς σου.

Ὁ Κύριος θά κρίνει τούς λαούς. Κρίνε με, Κύριε, σύμφωνα μέ τὴν δικαιοσύνη πού ἔχω δεῖξει ἕως τώρα, καὶ σύμφωνα μέ τὴν ἀθωότητά μου ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου, δεῖξε μου τὴ δική σου ἀγαθότητα.

Ἄς λάβῃ τέλος ἐπὶ τέλους ἡ κακία τῶν ἀμαρτωλῶν, γιὰ νὰ ὀδηγήσεις, Κύριε, τόν δίκαιο στό δρόμο τῆς ἀρετῆς, διότι

ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ στυλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἠτοίμασεν αὐτό·

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'.(16-17).

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ·

γνωρίζεις σέ βάθος τίς καρδιές, τίς σκέψεις καὶ τίς ἐπιθυμίες τῶν ἀνθρώπων, Θεέ μου.

Δίκαιη θὰ εἶναι ἡ βοήθεια σ' ἐμένα, ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, πού σώζει τοὺς εὐλοκρινεῖς στὴν καρδιά.

Ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μεγαλόψυχος, καὶ δὲν ἐπιφέρει τὴν ὀργή του καθημερινὰ ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἐπιστραφεῖτε μετανοημένοι, ὁ Θεὸς θὰ τροχίσει τὸ σπαθὶ του, ἤδη τέντωσε τὸ τόξο του καὶ τὸ ἐτοίμασε·

Καὶ γιὰ τὸ τόξο αὐτὸ ἐτοίμασε τὰ θανατηφόρα βέλη του, τὰ ὅποια ἐτοίμασε, γιὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς πού φλέγονται ἀπὸ τὰ πάθη τους.

Νά, ὁ ἐχθρὸς μου καταελήφθηκε ἀπὸ πόνους ὅπως τοῦ τοκετοῦ γιὰ τὴν ἀδικία σέ βάρος μου· συνέλαβε ἔτσι σχέδιο πόνου (ὀδυνηρό) ἐναντίον μου, κι ἐγέννησε παρανομία πού θὰ ἀποβεῖ σέ βάρος του.

Ἔσκαψε λάκκο πού τόν σκέπασε μέ τέχνη, γιὰ νά πέσω ἐγώ, ἀλλά αὐτὸς θὰ πέσει μέσα στό βόθρο, τόν ὅποιο μέ τόση τέχνη κατασκεύασε.

Αὐτὸ πού μέ κόπο προετοίμασε, θὰ ἐπιστρέψει στό κεφάλι του, στὴν κορυφὴ του θὰ κατεβεῖ βαριά ἡ ἀδικία του.

Καὶ ἐγώ σωσμένος θὰ ἀνυμνολογῶ τὸν Κύριο γιὰ τὴ δικαιοσύνη του, καὶ θὰ ψάλλω πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ.Η. (16-17).

Κύριε, ὁ Κύριος ὅλων μας, πόσο ἀξιοθαύμαστο εἶναι τὸ ὄνομά σου σέ ὅλη τὴ γῆ·

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου·

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα...Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα (γ'·). Δόξα σοι ὁ Θεός (γ'·).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Διότι ὑψώθηκε ἡ μεγαλοπρέπειά σου παραπάνω ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἀπὸ στόμα νηπίων καὶ βρεφῶν πού θηλάζουν κατασκεύασες (ἄκουσες) ὕμνο σέ πείσμα τῶν ἐχθρῶν σου, γιὰ νὰ ἐξευτελίσεις καθένα, ὁ ὁποῖος παρουσιάζεται ὡς ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικός σου.

Διότι βλέπω τοὺς οὐρανοὺς πού εἶναι ἔργα τῶν δακτύλων σου, τὴ σελήνη καὶ τὰ ἀστέρια, τὰ ὁποῖα Ἐσὺ τοποθέτησες στὸ χάος τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ διερωτῶμαι καὶ λέγω· τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ τόσο μικρός, ὥστε νὰ τὸν ἐνθυμεῖσαι; Ἥ τί εἶναι ὁ ἀπόγονος τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ τὸν φροντίζεις;

Τὸν δημιούργησες λίγο κατώτερο ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, ἀλλὰ τὸν στεφάνωσες μὲ δόξα καὶ τιμὴ.

Καὶ τὸν τοποθέτησες βασιλιά σέ ὅλα τὰ δημιουργήματά σου· ὅλα τὰ ὑπέταξες κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του, τὰ πρόβατα καὶ ὅλα τὰ βοοειδῆ, ἀκόμη καὶ τὰ κτήνη τῆς πεδιάδας·

Τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, τὰ ὁποῖα διασχίζουν τίς πορεῖες τῶν θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ὅλων μας, πόσο ἀξιοθαύμαστο εἶναι τὸ ὄνομά σου σέ ὅλη τῇ γῆ.

Δόξα...Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα (γ'·). Δόξα σοι ὁ Θεός (γ'·).

Ἐσὺ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.